

Das isch kei G'spass, me müess es sage.  
In fufzig Jahr bringt sie eim do  
G'wiss nitt nur alles güete Tage,  
's git leider noch viel andre-n-o!  
Un thüet e Hiroth noch so g'linge,  
So hat se z'kampfe-n-als un z'ringe;  
Isch doch d'Natur jo scho dergege,  
Denn sie erkennt das Band nitt a,  
Wo d'Lit so eng sich drin bewege  
Un wo se doch so halte dra.  
D'Natur thüet kei Familie kenne,  
Blind risst se mangmol mittle drüs  
E Glied, grad 's nöthigste im Hüs,  
Thüet grad, was sie nitt sott, als trenne!

Was bringt nur das allei scho Schmerz  
De-n-Eltre-n-als!... Un wieviel Sorge  
Un Kummer zieht nitt jeder Morge  
Noch ohne das im Mensch si Herz!

Un thüet nitt 's Alter o noch stire  
Als später Bräste noch genüe?  
G'wiss, wer thüet d'guld'ne Hochzeit fire,  
Verdient e Glückwunsch noch derzue;  
Drum soll dr Oncle o un d'Tante,  
Wo hit j. tz fire thien das Fest,  
Ne b'sun lrer ha vo alle Gäst;  
Vom Grosskind bis züem letscht' Verwandte  
Wünscht alles ihne Glick derzue  
Un hofft, ass noch viel Tage, g'sunde,  
Mit Lust un Freide bis genüe,  
Sie noch erwarte thien do unte.

Worum sott sich das nitt erfillen?  
's sin jo noch muntre Hochzitslit,  
Se sin jetz in dr beste Zit!  
So denkt e Jeder g'wiss im Stille.

Was viel derzue mag helfe do,  
Ass bis dohi zue alle Zue  
So munter un so lewensfroh  
Dr Oncle isch derher ku schrite,  
Das sin nitt nur d'Bequemligkeite,  
Wo ihn si Fraü umringt hat mit,  
Noch andere Familiefreide  
Sin ihm z'theil ku, wo nieme hit  
Vo-n-alle do vielleicht dra denkt;  
D'Natur hat ihm fünf Schwestre g'schenkt,  
Wo er nie g'nüe hat kenne riehme  
Un g'wiss nitt schelte losst vo nieme.  
Me müess es g'steh, 's sin awer o  
Persone, g'wiss recht intressante!  
Wie mangmol hat er g'rüefe scho  
Bi sine Frind als un Bekannte:  
«Jà, mine Schwestre, das isch wohr,  
Sin alles»... doch fir was furtfahre?  
Mr kenne-n-uns die Mieih erspare,  
Ne Jeder kennt dr Rest ufs Hoor...

Derno thüet o ne schöne Schaar  
Grosskinder 's Lewe jo erfreie  
Scho längst in unsrem Hochzitspaar;  
Bol thien vielleicht in d'ane Reihe  
Sich Grossgrosskinder noch üsnäh,  
Die wänn se doch g'wiss o noch säh?  
Ne so umringt, wird ihne 's Lewe  
As wie ne Traum voriwer schwewe  
Un bol thien sie mit Freid derno  
D'diemant'ne Hochzeit fire do;  
Drum trinke-n-uf ihr' G'sundheit alle,  
Ass sie noch sähn die schöne Zit!  
Mag hundertfach dr Rüef erschalle:  
Hoch solle lewe d'Hochzitslit!